

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Asan/9/2017
Identifikačné číslo spisu: 2615204576
Dátum vydania rozhodnutia: 11.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2615204576.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členiek senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a JUDr. Jarmily Urbancovej, v právnej veci žalobcu: OIL JPM s.r.o., Hodonínska cesta, Holíč, IČO: 31 644 945, zastúpeného advokátom Mgr. Milanom Sadloňom, V. Paulinyho - Tótha 30, Senica, proti žalovanému: Okresnému úradu Senica, Vájanského 17, Senica, o preskúmanie zákonnosti žalovaného č. OU-SE-OCDPK-2015/002367 zo 4. marca 2015, konajúc o kasačnej sťažnosti sťažovateľa (pôvodne žalobcu) proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 20S/66/2015-50 z 15. novembra 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 20S/66/2015-50 z 15. novembra 2016 z a m i e t a .

Účastníkom náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Trnave rozsudkom č.k. 20S/66/2015-50 z 15. novembra 2016 zamietol žalobu sťažovateľa podľa § 190 zákona č. 172/2015 Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) ako nedôvodnú a súčasne v konaní úspešnému žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania, vzhľadom na skutočnosť, že mu v tomto konaní žiadne trovy nevznikli.

2. Žalobca sa v konaní domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. OU-SE-OCDPK-2015/002367 zo dňa 04.03.2015, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní zamietol jeho odvolanie a potvrdil rozhodnutie Mesta Holíč sp.zn. 4360/14/SD zo dňa 18.12.2014 ukladajúcemu podľa § 106 ods. 2 písm. b/ zákona č. 50/1976 Zb. (stavebný zákon) pokutu vo výške 6 639,- € za porušenie ustanovenia § 54 stavebného zákona, ktorého sa dopustil tým, že v mesiacoch máj a jún 2014 začal vykonávať stavebné práce na stavbe: „Oprava a prestavba spevnených plôch“ na pozemku parc.č. 592/3, 147/1 a 602/1 v rozpore so stavebným povolením sp.zn. 66/13 zo dňa 26.02.2013 - podľa zistenia správneho orgánu žalobca nad rámec stavebného povolenia zmenil šírku

vjazdu z Kollárovej ulice na prejazdnu komunikáciu do areálu zo šírky 5,8m na šírku cca 10m, posunul stojisko pod zberné kontajnery pred objekt SO-07 a začal stavebné práce na krajnici miestnej komunikácie v dĺžke cca 40m na pozemkoch vo vlastníctve mesta. Namietal, že správne orgány si nespĺnili povinnosť podľa § 47 ods. 3 v spojení s § 3 ods. 4 zákona o správnom konaní náležite odôvodniť svoje rozhodnutie, keď stavebný úrad svoje rozhodnutie o uložení pokuty v spodnej hranici vo výške 6 639,- € stručne odôvodnil iba tým, že prihliadal najmä na závažnosť konania a na okolnosti, ktoré žalobcu viedli k protiprávnemu konaniu, a žalovaný sa v súvislosti s výškou pokuty obmedzil na konštatovanie, že výška pokuty, ktorá predstavuje 1/10 z možnej výšky pokuty, je primeraná. Žalobca pritom v správnom konaní poukazoval na to, že popri vjazde z Kollárovej ulice upravil aj vedľajšie plochy na chodník tak, aby spolu s areálom, vjazdom do areálu a okolitými komunikáciami vytvorili funkčný a harmonický celok. Nad rámec projektu tak zhodnotil majetok mesta Holíč tým, že na neudržiavanej zelenej ploche vedľa cesty vybudoval chodník oddelený od vjazdu pre vozidlá pruhom z farebne odlišnej zámkovej dlažby a vybudoval spevnené plochy pod kontajnermi, čím uľahčil manipuláciu s nimi pri ich vyprázdňovaní. Tieto zásahy dal vykonať na verejnom priestranstve v dobrej viere, že ide o prospešnú vec pre mesto ako vlastníka pozemkov, tak aj pre obyvateľov mesta. O tom, že tieto úpravy neboli v rozpore s verejným záujmom, svedčí najmä rozhodnutie Mesta Holíč č. 4561/14 zo dňa 22.09.2014 o dodatočnom povolení stavby. Pripustil, že sa dopustil konania, ktoré formálne je porušením stavebného zákona, ale fakticky je pre verejný záujem a účastníkov konania prínosom, keď dobrovoľne a bez nároku na náhradu zveľadil majetok mesta vynaložením nákladov 4 770,- €.

3. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd prejednal vec so súhlasom účastníkov bez nariadenia pojednávania, oboznámil sa s obsahom spisového materiálu, vrátane administratívneho spisu žalovaného, a dospel k záveru o nedostatku dôvodov pre zrušenie preskúmaného rozhodnutia.

4. Krajský súd uviedol, že v danom prípade otázky týkajúce sa skutkového stavu veci a samotné dopustenie sa správneho deliktu podliehajúceho právnej úprave obsiahnutej v ustanovení § 106 ods. 2 písm. b/ stavebného zákona neboli medzi účastníkmi sporné. Nakoľko nejde o situáciu, s ktorou zákon spája možnosť realizácie stavby bez predchádzajúceho povolenia (§ 127a) a zákon možnosť stavebného úradu upustiť od uloženia sankcie v prípade zistenia správneho deliktu neupravuje, sporným nemôže byť ani uloženie peňažnej sankcie v zákonom stanovenom rozpätí.

5. Prvostupňový súd ďalej mal za to, že pochybnosti v tomto smere nemôže vzbudzovať ani skutočnosť, že žalobcom realizované stavebné úpravy boli dodatočne schválené a že tieto neboli v rozpore s verejným záujmom, resp. kultivovali verejné priestranstvo (verejným záujmom chráneným zákonom v takom prípade je to, aby stavebné úpravy neboli vykonávané podľa predstáv jednotlivcov bez povolenia príslušného orgánu).

6. Podľa odôvodnenia rozhodnutia Mesta Holíč z 18. decembra 2014 správny orgán pri ukladaní pokuty prihliadal najmä na závažnosť konania a na okolnosti, ktoré spoločnosť OIL JPM s.r.o. viedli k protiprávnemu konaniu, pričom z obsahu rozhodnutia je zrejmé, že týmito posudzovanými okolnosťami bol záujem investora prezentovaný na ústnom pojednávaní vo veci konanom 9. júla 2014 - realizovať aj spevnené plochy na verejnom priestranstve, ktoré môžu slúžiť ako chodník, jeho záujem, aby pred budovou nezostal neupravený priestor, a jeho dobrá vôľa pri tomto konaní.

7. Správny súd mal za nepochybné, že práve s prihliadnutím na tieto okolnosti správny orgán konaniu žalobcu ako porušovateľa zákona priznal nízku závažnosť vyjadrenú uložením pre neho priaznivej pokuty vo výške v spodnej hranici jej zákonnej sadzby ohraničenej sumou 66 387,83 €.

8. V rozpore s právnym názorom žalobcu preto súd rozhodnutie stavebného úradu o pokute nepovažoval za nepreskúmateľné a arbitrárne, a pokiaľ žalovaný toto rozhodnutie potvrdil, pričom v súvislosti s námietkou odvolateľa týkajúcou sa výšky pokuty konštatoval, že „pokuta má byť výchovným prostriedkom na zabránenie ďalšieho protiprávnemu konaniu za účelom udržania právneho stavu v spoločnosti a výška pokuty, ktorá predstavuje 1/10 z možnej výšky pokuty, je primeraná“, nedopustil sa pochybenia v neprospech účastníka správneho konania, ktoré by odôvodňovalo zrušenie preskúmaného rozhodnutia.

9. Za nedôvodnú v tejto súvislosti považoval správny súd argumentáciu žalobcu rozhodnutím správneho súdu č.k. 14S/116/2015, ktorým súd zrušil rozhodnutie žalovaného v obdobnej veci pre nedostatky odôvodnenia výšky uloženej pokuty a súčasne pre rozpor medzi výrokovou časťou rozhodnutia a jeho odôvodnením.

10. Správny súd v odôvodnení rozsudku odkázal na § 54 a 106 ods. 2 písm. b/ stavebného zákona, ako aj § 3 ods. 4 a 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní.

II.

11. Proti rozsudku správneho súdu podal sťažovateľ v zastúpení splnomocneným právny zástupcom riadne a včas kasačnú sťažnosť, z dôvodov uvedených v § 440 ods. 1 písm. g/ a h/ SSP a navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a žalobcovi priznáva náhradu trov konania a trov kasačného konania.

12. Sťažovateľ k sťažnostnému bodu týkajúcemu sa nesprávneho právneho posúdenia veci uviedol, že správny súd sa v podstatnej časti odôvodnenia svojho rozhodnutia zaoberal protiprávnosťou žalobcovho konania z pohľadu stavebného zákona a nie tým, čoho sa žalobca správnu žalobou domáhal. Krajský súd sa mal meritom žaloby podľa sťažovateľa zaoberať v bodoch 12 a 13, ktoré sťažovateľ citoval a v tejto súvislosti uviedol, že sa domnieva, že odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu neposkytlo súdu dostatočný podklad na riadne odôvodnenie zamietavého rozhodnutia.

13. Konštatovaním súdu, že uloženie pokuty pri dolnej hranici je priznaním nízkej závažnosti konania porušovateľa, zašiel súd podľa názoru sťažovateľa nad rámec svojich kompetencií, keď vlastným názorom na vec odôvodnil rozhodnutie správneho orgánu, čím nahradil jeho správnu úvahu spôsobom ako ju správny orgán v rozhodnutí nevyjadril. O stupni závažnosti protiprávneho konania v rozhodnutí správneho orgánu nie je ani zmienka, rovnako o tom, ktoré okolnosti uvádzané porušovateľom boli v konaní preukázané, a ktoré z nich boli pri ukladaní sankcie brané do úvahy.

14. Sťažovateľ mal za to, že voľná úvaha Mesta Holíč pri ukladaní pokuty podlieha prieskumu súdom, najmä či nevybočila z medzi a hľadísk ustanovených zákonom. Všeobecné odôvodnenie výšky pokuty bez uvedenia konkrétnych dôvodov a iných okolností, ktoré viedli k uloženiu pokuty súd považoval za dostatočné, aj keď podľa sťažovateľa sú rozhodnutia zaťažené touto vadou všeobecne považované za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

15. V sťažnostnom bode týkajúcom sa odklonu správneho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu citoval sťažovateľ z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Sžo/64/2013 z 12. marca 2014, 2Sžp/16/2011 z 30. mája 2011 a 5Sžo/204/2010 zo 7. decembra 2010, v tejto súvislosti poukázal sťažovateľ na to, že napriek tomu, že v žalobe sťažovateľ odkázal na ustálenú rozhodovaciu prax kasačného súdu, správny súd sa s týmto nevyrovnal a neuviedol, prečo rozhodol odlišne a z tohto dôvodu považuje rozhodnutie správneho súdu za nepreskúmateľné, čím bol porušený princíp právnej istoty, predvídateľnosti práva, predvídateľnosti rozhodnutí orgánov verejnej moci, ako aj princípu ochrany legitímnych očakávaní.

III.

16. Vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalovaný uviedol, že sa s uloženou pokutou stotožňuje, pokuta bola primeraná k maximálnej možnej výške pokuty, preto sa stotožňuje aj s rozhodnutím správneho súdu, pokuta má byť výchovným prostriedkom na zabránenie ďalšieho protiprávneho konania za účelom udržania právneho stavu v spoločnosti. Nerešpektovanie výzvy na okamžité zastavenie stavebných prác na zmene stavby do doby vydania právoplatného rozhodnutia vo veci, čo bolo zistené služobným záznamom Mestskej polície v Holíči dňa 04. a 05. júna 2014 boli rozhodujúcimi dôvodmi, ktoré správny orgán zobral do úvahy pri určovaní výšky pokuty.

17. K poznámke o zhodnotení majetku mesta o takmer 5 000,- € uvádza žalovaný, že konanie o dodatočnom povolení stavby bolo samostatným konaním stavebného úradu, ak by vlastník stavby nepredložil potrebné doklady, ktorými preukázal, že stavba nie je v rozpore s verejným záujmom, stavebný úrad by nariadil odstránenie stavby. Výčíslenie nákladov zrealizovanej stavby na základe dodatočného stavebného povolenia, za účelom stanovenia primeranej sankcie za porušenie stavebného zákona, nemá zákonnú oporu pri určovaní výšky pokuty podľa § 106 ods. 2 písm. b/ stavebného zákona. K namietanému neodôvodneniu výšky uloženej pokuty, uviedol žalovaný, že uložená pokuta v predmetnej výške bola zákonná a Mesto Holíč v rozhodnutí uviedlo skutočnosti, ktoré boli podkladom na rozhodnutie vo veci uloženia pokuty. Záverom zhodnotil žalovaný, že tým, že § 106 ods. 2 písm. b/ stavebného zákona neurčuje konkrétnu výšku pokuty podľa hodnotového kritéria porušenia, bolo uloženie pokuty v predmetnej výške na úvahe a rozhodnutí správneho orgánu.

IV.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) postupom podľa § 452 ods. 1 SSP v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 1 písm. a/ SSP), s prihliadnutím na formálnu viazanosť posudzovania kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 2 časť vety prvej pred bodkočiarkou), preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyselne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 SSP) dospeš k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná (§ 461 SSP).

19. Kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR.

20. Najvyšší súd SR zdôrazňuje, že predmetom konania o kasačnej sťažnosti je v medziach uvedených v § 453 SSP prieskum prípustnosti a následne dôvodnosti podanej kasačnej sťažnosti, preto kasačný súd primárne na základe dôvodov v kasačnej sťažnosti preskúmal relevanciu nedostatkov konania a rozsudku krajského súdu v rozsahu sťažnostných bodov.

21. Podľa § 461 SSP, kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

22. K sťažovateľovmu nesúhlasu so závermi správneho súdu, ktorý považoval odôvodnenie výšky pokuty za dostatočné, kasačný súd uvádza, že odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu slúži na to, aby adresátov presvedčilo, že výrok rozhodnutia vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci a správny orgán vydal správne a zákonné rozhodnutie. V odôvodnení rozhodnutia správny orgán má uviesť všetky skutočnosti, ktoré bral do úvahy pri vydávaní rozhodnutia a analyzuje svoje úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Ak aplikoval aj správnu úvahu, to znamená, že vybral jednu z viacerých možností, je nutné starostlivo zdôvodniť, prečo považoval zvolenú možnosť za najvhodnejšiu. Ak v priebehu konania podali účastníci námietky alebo návrhy, či už k procesným úkonom vykonaným správnym orgánom alebo navrhovali vykonanie ďalších dôkazov, správny orgán je v odôvodnení rozhodnutia povinný uviesť, ako sa s ich podnetom vysporiadal, aké navrhnuté dôkazy vykonal a hodnotil, resp. prečo vykonanie dôkazov vykonaných navrhnutými účastníkmi konania odmietol. Rozhodnutie, ktorému chýbajú základné náležitosti uvedené v § 47 Správneho poriadku, je rozhodnutím nepreskúmateľným. Rozhodnutie musí vyzeráť tak, aby posilňovalo dôveru občanov v správnosť rozhodovania, aby prijaté rozhodnutia boli presvedčivé a viedli občanov a organizácie k dobrovoľnému plneniu ich povinností. Kasačný súd po preskúmaní napádaného rozhodnutia má za to, že predmetné rozhodnutie spĺňa všetky náležitosti podľa § 47 správneho poriadku.

23. V zmysle ustálenej judikatúry správnych súdov (pozri napr. rozhodnutie č. Rs 89/2002, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp.zn. 3SžoKS 64/2006, rozhodnutia č. 69/2008 ZSP, č. 58/2009 ZSP), v prípade správneho trestania súd sleduje, či správny orgán náležité zdôvodnil uloženie sankcie v určitej výške, ak zákon pripúšťa rozpätie sankcie, či prihliadol na okolnosti viazané na subjekt,

samotný skutok a jeho následok. Určenie výšky pokuty v rámci určeného rozpätia je síce vecou voľného uváženia, to však neznamená, že môže byť uložená v ľubovoľnej výške. Voľná úvaha aj pri takomto rozhodovaní je myšlienkový proces, v rámci ktorého má príslušný orgán zvažovať závažnosť porušenia predpisov vo vzťahu ku každému zisteniu, jeho následky, dobu protiprávnosti, aby uložená pokuta spĺňala nielen požiadavku represie, ale aj preventívny účel s prognózou budúceho pozitívneho správania sa dotknutej osoby. Pri uložení pokuty správny orgán prihliadne na závažnosť, spôsob i čas trvania následkov protiprávneho konania, takýto postup, kedy správny orgán zohľadnil vyššie uvedené, je zo znenia sťažovateľom napádaného rozhodnutia žalovaného zrejmy.

24. Pokiaľ sťažovateľ namietal v poslednom sťažnostnom bode porušenie zásad. Kasačný súd uvádza, že podstata precedenčnej zásady (zásada materiálnej rovnosti účastníkov konania, zásada legitímnych očakávaní), uvedenej v § 3 ods. 5 Správneho poriadku, spočíva v tom, aby v rámci rozhodovacej činnosti správnych orgánov nevznikali excesívne odklony v skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch, pričom ide nielen o extrémne odklony (napr. jednému účastníkovi sa vyhovie, druhému v tej istej veci a za tých istých podmienok nie), ale aj o akékoľvek iné neopodstatnené odklony majúce parciálny charakter (napr. výška uloženej pokuty za ten istý skutok páchatelovi s podobnou charakteristikou by mala byť podobná). Porušenie žiadnej z vyššie uvedených zásad kasačný súd pri skúmaní rozhodnutia prvostupňového súdu ako aj rozhodnutia žalovaného nenašiel.

25. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s právnymi námietkami sťažovateľa, sa správny súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

26. Pri ukladaní sankcie je potrebné okrem uvedeného prihliadať aj na charakter sankcie ako takej, ktorou je jej preventívna a represívna funkcia. Na to, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, musí byť jej výška stanovená tak, aby sa sankcionovaná osoba do budúca vyvarovala porušeniu zákonných povinností, ale zasa pri splnení jej represívnej funkcie nie až tak, aby bola neprimeraná vo vzťahu k porušenej povinnosti s ohľadom na okolnosti prípadu. Súd má za preukázané, že sťažovateľ realizoval stavbu nad rámec stavebného povolenia, čo sám sťažovateľ pred správnym orgánom priznal, zmeny stavby realizoval sťažovateľ na verejnom priestranstve, teda na pozemkoch parc.č. 147/1 a 602/1, ku ktorým nemal ako stavebník vlastnícke právo. Z administratívneho spisu je ďalej zrejmé, že pri rozhodovaní o uložení pokuty vychádzal správny orgán zo záznamu z vykonaného štátneho stavebného dohľadu z 03. júna 2014, zo služobného záznamu Mestskej polície v Holíči zo 4. a 5. júna 2014, ďalej zo stavebného povolenia sp.zn. 4360/14/SD z 18. decembra 2014, zo zápisnice z ústneho pojednávania z 9. júla 2014 a rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby sp.zn. 4561/14 z 22. septembra 2014. Nemožno opomenúť ani skutočnosť, že žalobca napriek výzve stavebného úradu aby s okamžitou platnosťou zastavil všetky stavebné práce, ako stavebník ďalej pokračoval v nezákonnom konaní.

27. Takto stanovená výška pokuty, nie je pokutou likvidačnou, nevybočuje z medzí stanovených zákonom, je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu, charakteru a opakovanosti porušenia zákona. Samotný stavebný úrad dobrý zámer a záujem stavebníka pri stanovovaní výšky pokuty zohľadnil, ako jednu z okolností, ktoré viedli stavebníka k protiprávnemu konaniu. Na to, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, musí byť jej výška stanovená tak, aby sa účastník konania do budúca vyvaroval porušeniu zákonných povinností. Zároveň je treba zdôrazniť, že predmetná pokuta bola uložená v dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby.

28. Ustálenie výšky pokuty v rámci zákonom určeného rozpätia, či sadzby je zásadne otázkou správneho uváženia a súd pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe povolenej voľnej úvahy (správneho uváženia), preskúmava iba, či takéto rozhodnutie nevybočilo z rámca povolenej voľnej úvahy, a či je v súlade so zákonom. Najvyšší súd v tomto smere nezistil žiadne pochybenie, pretože žalovaný v dostatočnom rozsahu uviedol svoju správnu úvahu, na základe ktorej zdôvodnil postup pri

určovaní výšky sankcie v posudzovanej veci. Senát najvyššieho súdu konštatuje, že výška pokuty bola určená v rozsahu správnej úvahy zákonom dovolenej.

29. Napadnuté rozhodnutie žalovaného aj podľa názoru senátu odvolacieho súdu bolo vydané v súlade so zákonom, bez formálnych a logických nedostatkov, riadne odôvodnené a vychádzalo z dostatočne zisteného skutkového stavu.

30. Senát kasačného súdu pristúpil k meritórnemu preskúmaniu veci a vzhľadom na vyššie uvedené, sťažnostné body vyhodnotil kasačný súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia ako správneho orgánu, tak správneho súdu. Zároveň po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s právnymi námietkami sťažovateľa sa správny súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde. Správny súd správne právne posúdil predmetnú vec a neporušil práva sťažovateľa na spravodlivý proces. Z uvedeného dôvodu kasačný súd kasačnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

31. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému ich nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 168 SSP).

32. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. < o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.